

Τὸ σύγγραμμα, ὅπερ ἀναγγέλλομεν ἤδη, συνεγράφη μὲν γερμανισί ὑπὸ κυρίου Ἡγεβισχίου (Hegewisch), μετεφράσθη δὲ γαλλισί μετὰ τινος μεταρρυθμίσεως ὑπὸ τοῦ κυρίου Φρεδερίκου Σχοιλλίου (Fr. Schoell), ὁ δὲ σοφὸς καὶ φιλόπονος διδάσκαλος κύριος Κούμας τὸ μετέφερεν εἰς τὴν γλωσσάν μας ἔχων ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ πρωτότυπον Γερμανικόν, καὶ τὸ γαλλισί μεταρρυθμισμένον τοῦ κυρίου Σχοιλλίου. Τὸ μικρὸν τοῦτο βιβλίον κατὰ τὸν ὄγκον, εἶναι ἀληθῶς μέγα κατὰ τὴν τιμὴν, καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ ὄφελος, ὅπερ ἔσται οὐ μόνου εἰς τὸ Φιλολογικὸν Γυμνάσιον τῆς Σμύρνης, διὰ τὸ ὁποῖον ἐγένεν ἡ μετὰφρασίς καὶ ἡ ἔκδοσις, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας τοὺς φιλομούσους νεανίσκους τοῦ ἡμετέρου Γένους· καὶ εἶναι ἀξίεταίος ὅ,τι διδάσκαλος κύριος Κούμας διὰ τὸν ἐπιωφελεῖ τοῦτον κόπον, καὶ ὁ φιλόγενής καὶ φιλόκαλος μαθητὴς τοῦ κυρίου Π. Νικολαΐδης Σμυρναῖος, ὅστις κατέβαλε τὴν δαπάνην εἰς τὸ νὰ γίνῃ ἡ ἔκδοσις. Διαιρεῖται τὸ σύγγραμμα εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ μὲν πρῶτον διαλαμβάνει περὶ καταμετρήσεως τῶν μερῶν τοῦ χρόνου, διηρημένου εἰς σύντομα καὶ εὐληπτα Κεφάλαια περὶ ἡμέρας, ὥρων, διαιρέσεως τῆς ὥρας, ἡλικιᾶς ἐνιαυτοῦ, τεσσαρίων καιρῶν, μηνῶν, Σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ, ἑβδομάδων, ἡμερολογίου, διαφόρων ἐτῶν, ἡγουν Ἰουλιακοῦ, Γρηγοριακοῦ, Ἀθηναίων, Μακεδόνων, Ῥωμαίων πρὸ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, μεταρρυθμίσεως αὐτοῦ ὑπὸ Ἰουλίου Καίσαρος, Ἰουδαίων, Αἰγυπτίων, Βαβυλωνίων ἢ τοῦ Ναβονασσάρου, τοῦ Δζελαλεδδίνου, Ἀράβων, Ἰνδῶν, Κινέζων, τῆς παρελθούσης Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ὀνομάτων τινῶν συνήθων εἰς τὰ ἡμερολόγια, ἑορτῶν κινητῶν καὶ ἀκινῶν. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ περιγράφονται αἱ διάφοροι τῶν ἔθνῶν ἐποχαί, ἢ τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως, Αἰγυπτίων, καὶ Βαβυλωνίων, καὶ Περσῶν, Ναβο-

νασσάρου, Ἰουδαίων, Ἑλλήνων, ἐποχαί χρήσιμοι εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, τῶν Σελευκιδῶν, τοῦ Φιλίππου ἢ τῶν Λαγιδῶν, τῶν Ῥωμαίων, ἢ συνεπιζομένη εἰς τὴν ἀρχαίαν ἡμῶν ἐκκλησίαν, ἢ τῶν Ἰνδικτιῶνων, τοῦ Διοκλητιανοῦ, ἢ Ἰουλιακῆ περιόδου, ἢ ἐποχῆ τοῦ Μωάμεθ, ἢ τοῦ Ἰεσοδεγέρ, τῶν Ἰνδῶν, τῶν Κινέζων. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀκολουθεῖ Κλαυδίου Πτολεμαίου Κανῶν βασιλείων, ἔνθα εἰσὶ καταγεγραμμένα τὰ ἔτη τῆς βασιλείας τῶν βασιλευσάντων ἐν Ἀσσυρίᾳ, καὶ Μηδίᾳ, καὶ Περσίᾳ, καὶ Ἀλεξανδρίᾳ, καὶ Ῥώμῃ ἀπὸ Ναβονασσάρου ἕως τοῦ Διοκλητιανοῦ· ἐν τῷ τέλει τοῦ κανόνος τοῦτου ἐπιτίθεται σημείωσις ἐρμηνεύουσα ἀναφυομένης τινὰς ἀπορίας ἐν τῷ Κανόνι· ἐφεξῆς δὲ εἶναι ὑπερωμένους Πίναξ τῶν κυριωτέρων ἐποχῶν τῆς παλαιᾶς ἱστορίας καὶ περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τῷ ποιήματι αὐτῷ. Τερματίζουσι δὲ τὴν βίβλον τελευταῖον δύο Ἐπίμετρα, ὧν ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ἐκτίθεται ἱστορίας ἐποχαί, τὰς ὁποίας ἐμεταχειρίσθη ὁ ἱστοριογράφος Γάττερος· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ παρατηρήσεις τινεὶς τοῦ Ἡγεβισχίου περὶ τῶν εἰς τὴν γενικὴν ἱστορίαν παραλαμβανομένων ἐποχῶν.

Ὅλα ταῦτα εἶναι γεγραμμένα με συντομίαν καὶ σαφήνειαν μεγάλῃν, καὶ μὴν καὶ με χαρακτῆρα λόγου καθαρῶν καὶ τακτικῶν, καὶ οἷον ἐλπίζομεν ἀεὶ ποτε ἀπὸ τῶν ἐμπειρῶν καὶ ἀκριβολόγων κύριον Κούμα. Ὁφεληθήσεται ταίνυν τὰ μέγιστα ἢ Νεολαία ἀπὸ τῆν μικρὰν ταύτην βίβλον, ὀδηγομένη ἀσφαλῆς εἰς τὰς ἱστορικὰς γνώσεις, τῶν ὁποίων ἡ χρονολογία εἶναι πυρρὸς καὶ λαμπτήρ, ἀνευ τοῦ ὁποίου ἀποπλανᾶται ἡ ἱστορία πόρρω τοῦ προκειμένου της. Πρέπει οὖν νὰ εὐγνωμονῶσιν οἱ ἐν τοῖς σχολείοις μαθηταὶ καὶ τῷ φιλογενεῖ διδασκάλῳ κυρίῳ Κούμα δι' οὓς κατέβαλε πόνους εἰς μετὰφρασίην καὶ ἔκδοσιν τῆς ἱστορικῆς χρονολογίας, καὶ τῷ οὐχ ἥττον ἀξιεπαίνῳ κυρίῳ Π. Νικολαΐδῃ δι' ἣν ἐχορήγησε δαπάνην ὑπὲρ τῆς ὠφελείας τοῦ γένους.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ κατὰ παραδρομὴν ἐτυπώθη ἡ ἐπιγραφή τῆς περὶ μαθημάτων διατριβῆς τοῦ Κλαυδίου.